

§ 52. — Výlohy spojené s prováděním tohoto nařízení vyjímaje výlohy vzešlé stavebním řízením podle § 13 a odhadem vykonaných prací za účelem výplaty stavebního úvěru podle § 27, odst. 3., hradí se podle § 28 zákona.

§ 53. — O udělení nebo přislíbení státní záruky budiž vyrozuměna obec, ve které se stavba provádí.

VIII. Ustanovení závěrečná.

§ 54. — (1) Působnost zemského politického úřadu podle tohoto nařízení vykonává na Slovensku oddělení pro stavební ruch v Bratislavě a v Podkarpatské Rusi civilní správa.

(2) Působnost okresního politického úřadu (magistrátu) vykonává na Slovensku okresní úřad, v Podkarpatské Rusi slúžnovský úřad, v Bratislavě, Košicích, Užhorodě a Mukačevě městský notářský úřad.

§ 55. — Zákaz zcizení a zavazení a právo předkupní podle § 42 a zástavní právo za pokutu podle § 46 budou vloženy ve prospěch státu (správy sociální péče) na návrh ministerstva sociální péče.

§ 56. — Rozhodnutí ministerstva sociální péče podle § 43, odst. 1., a § 46, odst. 1., jsou vykonatelná soudní exekucí.

§ 57. — Právní poměry mezi státem a stavebníkem nebo pozdějším nabyvatelem domu, založené udělením státní záruky podle § 34 zákona, nejsou občanskými právními věcmi, a jsou tudíž spory mezi státem a vlastníky domů, vystavěných se státní zárukou, vyloučeny z pořadu práva.

§ 58. — Ustanovení §§ 1 až 57 vztahují se na stavby a úpravy, na které byla nebo bude udělena státní záruka podle zákona č. 44/1927 Sb. zák. a nař.

§ 59. — Žádost za osvobození od domovní daně činžovní a třídní podle § 50, odst. 2., zákona pro úpravy celých budov dosud neobytných nebo neobytných částí budov k účelům obývacím, které byly provedeny v roce 1924 a 1925, budiž podána u příslušné berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství) do tří měsíců po vyhlášení tohoto nařízení.

§ 60. — Obce jsou podle § 77 zákona povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

§ 61. — Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení.

§ 62. — Ministru sociální péče se ukládá, aby toto nařízení provedl v dohodě s ministrem veřejných prací a ministrem financí, vyjímajíc ustanovení § 59, které provede ministr financí.

(Vyhlášeno v č. 29. Sb. z. a n. ze dne 17. května 1927.)

Sociální pojištění:

Výnos ministerstva sociální péče č. j. 507 IV.-4. ze dne 4. dubna 1927 o směrnicích pro bilancování pensijních ústavů za rok 1926.

Ministerstvo sociální péče vydává na dotaz ze dne 13. ledna 1927 pro bilancování Všeobecného pensijního ústavu a ústavů náhradních za rok 1926 tyto pokyny:

1. Při bilancování buď směrodatná péče řádného obchodníka, zvláště pokud se týče oceňování aktiv pod čís. 2. lit. b) až do d), pod čís. 3. a pod čís. 4.

2. Ocenění cenných papírů dějž se podle těchto zásad:

a) Při hodnocení cenných papírů na pražské burse připuštěných a koncem roku 1926 skutečně oceněných řidtež se pensijní ústavy výlučně těmito kursy, při čemž rozhodným je závěrečný kurs „peníze“ ze dne

31. prosince 1926. Bilancování nad pari, i když by odpovídalo kursu z 31. prosince 1926, dovoleno není, leč u cenných papírů neslosovatelných.

b) Pokud pensijní ústavy vyměnily akcie Rakousko-uherské banky za akcie nové cedulové banky rakouské, budiž jejich cena bilanční přizpůsobena kursu na vídeňské burse přepočítanému na Kč.

c) Válečné půjčky, které byly přihlášeny k úpisu na IV. státní půjčku u Zemské banky, byť i úpis nebyl dosud schválen a odpočet nebyl dosud vydán, lze, pokud vyhovují nesporně všem podmínkám § 6., případně § 7. zákona ze dne 24. června 1920, č. 417 Sb. z. a n., bilancovati 75% kursové ceny příslušných titrů IV. státní půjčky. Jiné válečné půjčky jsou bezcenné.

d) Hodnoty, které se staly rozpadnutím rakouské monarchie hodnotami cizozemskými, buďtež — vyjma hodnoty polské — oceněny v bilanci podle pražského kursu měny státu dlužníkova ku 31. prosinci 1926, a to na podkladě poměru, v jakém tento stát vyměňoval koruny rakousko-uherské za novou měnu (tedy u rakouských papírů 1 K = 1 Kr, u maďarských 1 K = 1 Km, u rumunských papírů v poměru 100 K rak. uher. = 50 Lei, u jihoslovanských 4 K = 1 Din.), pokud ovšem snad tyto papíry nemají úřední kursovní hodnoty větší. Polské hodnoty, a to i slosované a dosud nevyplacené, buďtež hledíc k tomu, že uzákoněná valorisace není ještě provedena, bilancovány jen 1% hodnoty nominální.

e) Pokladniční poukázky Rakousko-uherské banky, pokud nebyly převzaty ministerstvem financí, bilancovati jest jako papíry rakouské, t. j. 1 procentem nom. hodnoty.

f) Ostatní tuzemské papíry, na něž se nevztahují napřed uvedená ustanovení a jež k 31. prosinci 1926 na pražské burse nebyly k úřednímu záznamu připuštěny, po případě u nichž závěrečný kurs „peníze“ nebyl v týž den znamenan, buďtež opatrně oceněny podle své běžné tržní ceny k uvedenému dni. Informaci o této tržní ceně dodá na požádání Svaz pensijních ústavů po dohodě s ministerstvem sociální péče.

3. Vklady znějící na staré rakousko-uherské koruny, vzniklé před 26. únorem 1919 u vídeňských bank, mohou, hledíc k ustanovení clearin-gové úmluvy s Rakouskem (č. 60/1926 Sb. z. a n.), býti bilancovány nejvýše 20%. Tím ovšem není řečeno, že tato kvota bude skutečně dosažena. Vklady u Vídeňské a Budapeštské poštovní spořitelny smějí se bilancovati nejvýše 40%. Vklady u Moravsko-slezské banky, u banky Bohemie a u Pozemkové banky lze bilancovati nejvýše 80%. Pokud se týče vkladů u spořitelny „Schluckenauer Sparkasse“, nebuďte tyto oceňovány výše než podle nabídky dozorcí komise této spořitelny ze dne 7. prosince 1923, zaslané zúčastněným pensijním ústavům.

4. Ocenění hypotečních zápůjček na nemovitostech ležících v částech bývalé monarchie mimo obvod Československé republiky, pokud byly kontrahovány před měnovou rozlukou, se může díti nejvýše 20% v československých korunách.

5. Náhradní ústavy, na něž se vztahují ustanovení Úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění ze dne 12. července 1924 mohou až do výše svých závazků oceniti majetkové součástky vyímenované v odst. (2.) čl. 8. Úmluvy plnou hodnotou.

6. Účtování výnosu úrokového a z dividend.

a) Z cenných papírů, tvořících rakouský státní dluh, státních dlužních úpisů železničních, pak železničních akcií okolkovaných na státní dluhopisy, lze účtovati úrok nominální. Při železničních prioritách převzatých Československem podle mírových smluv lze účtovati nominální procento výnosové jen z československého podílu u tratí probíhajících částečně též na území států jiných. Podíly států jiných, stanovené přesně reparační komisí, jest považovati za hodnoty podle bodu 2 lit. d) a podle toho také účtovati výnos těchto podílů.

b) Při papírech, jež se staly rozpadnutím bývalé monarchie pro tuzemsko cizozemskými, pak při válečných půjčkách nebuď výnos úrokový

vůbec účtován, právě tak, jako dividenda z akcií Rakousko-uherské banky.

c) Ze vkladů na starých účtech u vídeňských bank lze počítati 4% úrok od 1. března 1919, po případě od pozdějšího dne splatnosti vyjma z pohledávek z vkladních knížek, z nichž možno počítati úroky smluvené.

d) Ze vkladů úsporných a šekových, na starých účtech u vídeňské poštovní spořitelny lze počítati úroky 3% resp. 2%.

e) Z hypotečních zápůjček na nemovitostech v nynějším cizozemí, pokud byly kontrahovány před měnovou rozlukou, nebuď úrok účtován, vyjmajíc hypotéky ležící v Rakousku, z nichž možno počítati úroky smluvené.

f) Ze vkladů u spořitelny „Schluckenauer Sparkasse“, u Moravsko-slezské banky, u banky „Bohemie“ a u „Pozemkové banky“ nebuď úrok rovněž účtován.

Tam, kde není přípustno účtovati výnos úrokový, nesmí se účtovati ani úrok z prodlení.

7. Kursové rozdíly.

Pod tímto označením jest v bilanci opět — jako již v posledních šesti letech — uváděti jen účetní kursové rozdíly, ať zisky nebo ztráty. Pro vyšetření této položky platí obdobně předpisy zdejších bilančních výnosů pro rok 1920 a 1921. Na straně aktiv uvedené účetní ztráty na kursu cenných papírů buďtež umožněny nejméně jednou osminou ze zůstatku vykázaného ku dni 31. prosince 1926. Utvoření a další dotace „fondu na úhradu ztrát na cenných papírech“ může nastati teprve po úplném umožnění celé výše kursových rozdílů na straně aktiv skutečně vykázaných. Upotřebení „fondu na úhradu ztrát na cenných papírech“ k jiným účelům nežli k uhrazení ztrát kursovních jest dovoleno toliko se svolením ministerstva sociální péče.

8. Realisované rozdíly kursové.

Realisovanými ztrátami a zisky jsou rozdíly mezi hodnotou nákupní a hodnotou, strženou za ten který cenný papír v bilančním roce. Tyto realisované rozdíly přirozeně ztenčují nebo zvyšují účetní ztráty a zisky v předešlé bilanci vykázané, podle toho, jak ten který cenný papír, ze zásoby ústavu vycházející, na účetních ztrátách nebo ziscích byl zúčastněn. Realisované ztráty na cenných papírech jest nutno v účetní zprávě vykazovati vždy výslovně jen jako takové a nutno je vyúčtovati účtem ztráty a zisku, po případě nestačí-li tento, fondem pro úhradu ztrát na cenných papírech.

Na straně aktiv možno z realisovaných rozdílů kursových vykazovati pouze ztráty na válečných půjčkách. K úhradě realisovaných ztrát z válečných půjček nutno především upotřebiti všech fondů pro úhradu ztrát na cenných papírech utvořených. Zbytek pak nutno umožniti ze zisku, tak, aby u aktivně přenesených realisovaných ztrát z válečných půjček, vykázaných v roce 1925, byla umožněna aspoň jedna třináctina. Ony pensijní ústavy však, které z kursových realisovaných ztrát na válečných půjčkách za rok 1918 vykázaných v předešlých letech neumožily tehdy předepsanou kvotu, t. j. jednu čtrnáctinu v roce 1925, jednu patnáctinu v roce 1924, jednu šestnáctinu v roce 1923, jednu sedmnáctinu v roce 1922, jednu osmnáctinu v roce 1921, jednu devatenáctinu v roce 1920 a jednu dvacetinu v roce 1919, jsou povinny umožniti tyto kvoty dodatečně v bilanci za rok 1926 tímto způsobem, po případě menší umořovací kvotu na tuto výši doplniti.

Ke skutečným ztrátám na válečných půjčkách dlužno připočísti také úroky z válečných půjček, které byly snad ještě vykázány neoprávněně v bilancích předešlých mezi úrokovými nedoplatky.

Zisky a ztráty vzniklé konversí, jsou realisované.

To, co platí o realisovaných ztrátách z válečných půjček vůbec, platí i o případných ztrátách z realizace tak zvaných zálohových účtů za IX. válečnou půjčku.

9. Další zvláštní fondy.

Pro ztráty valutní, které pensijní ústavy očekávají z měnové rozluky vzhledem k tomu, že mají dosud pohledávky na tak zvaných starých účtech nebo u poštovní spořitelny ve Vídni, nebo jiné pohledávky v cizích měnách, doporučuje se zřídit zvláštní rezervní fondy pro jednotlivá obchodní odvětví, případně doplniti zřízené již podobné fondy, a to do výše 80 procent příslušných pohledávek kapitálových i úrokových, pokud ovšem nebyly provedeny odpisy snížením hodnoty.

Podobné fondy doporučuje se také zřídit pro ztráty z uložených přebytků zvláště těm pensijním ústavům, které mají vklady u „Schluckenauer Sparkasse“ u Moravsko-slezské banky, u banky „Bohemie“ a u Pozemkové banky.

Všechny pensijní ústavy řídtež se přesně pokyny v tomto výnose obsaženými.

Vládní nařízení č. 46, ze dne 28. dubna 1927, o rozhodčích soudech pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 40 a 41 zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců takto:

I. Zřízení rozhodčích soudů a jejich příslušnost.

§ 1. — ⁽¹⁾ Rozhodčí soudy podle §u 40 zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců — v následujících ustanoveních uváděného toliko jako „zák. (zák.)“ — zřizují se v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Košicích.

⁽²⁾ Rozhodčí soudy tyto mají název: „Rozhodčí soud pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců v.....“.

§ 2. — ⁽¹⁾ Rozhodčí soudy pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců jsou výlučně příslušny rozhodovati o žalobách pojištěnců (§ 1 zák.) proti Léčebnému fondu veřejných zaměstnanců (§ 13 zák.) o poskytování léčebných dávek.

⁽²⁾ Rozhodčímu soudu náleží zejména rozhodovati o žalobách pojištěnců proti výměrům, jimiž ústřední sbor, jako stolice první, anebo ke stížnosti do rozhodnutí okresního sboru, jako stolice druhá (§§ 20 č. 9, 39 zák.), nárok na pojistnou dávku zcela nebo z části zamítl, dávku nesprávně vyměřil, snížil nebo pojištěnci odňal.

§ 3. — ⁽¹⁾ Místní obvody působnosti rozhodčích soudů pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců shodují se s obvody sborových soudů druhé stolice, v jejichž sídlech jsou rozhodčí soudy zřízeny.

⁽²⁾ Místní příslušnost jednotlivých rozhodčích soudů řídí se podle sídla úřadu (ústavu), u kterého jest pojištěnec ustanoven v době podání žaloby (§ 2) anebo, jde-li o pojištěnce jmenovaného v §u 1 písm. d), zák., podle jeho bydliště.

§ 4. — ⁽¹⁾ Rozhodčí soud pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců rozhoduje v pětičlenném senátu (§ 41 zák.).

⁽²⁾ Předsedu rozhodčího soudu a potřebný počet jeho náměstků jmenuje ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvem sociální péče ze soudců z povolání činných v sídle rozhodčího soudu.

⁽³⁾ Dva přisedící a jejich náhradníci jsou voleni členy okresních sborů podle vládního nařízení ze dne 16. července 1926, č. 146 Sb. z. a n., kterým se vydává volební řád do orgánů Léčebného fondu veřejných zaměstnanců a do rozhodčích soudů, druhé dva přisedící, z nichž jeden musí býti lékařem, a jejich náhradníky jmenuje ministerstvo sociální péče. Jeden ze jmenovaných členů rozhodčího soudu v Košicích a jeho náhradník budtež vzati z Podkarpatské Rusi.

⁽⁴⁾ Funkční období volených členů rozhodčího soudu a jejich náhradníků trvá čtyři roky; ostatní přisedící, jich náhradníci, jakož i předseda a jeho náměstkové jsou jmenováni na neurčitou dobu a do odvolání.